

наше ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 2-й
Газета виходить
щотижня

Орган Центрального правління Українського товариства глухих

№ 12 (90)

Субота, 22 березня 1969 року

Ціна 2 коп.

II ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УТОГ

У Києві відбувся II пленум Центрального правління Українського товариства глухих. У роботі пленуму, крім членів ЦП УТОГ і Центральної ревізійної комісії, взяли участь голови обласних відділів і директори учбово-виробничих підприємств Товариства. Пленум розглянув такі питання:

1. Підсумки виробничо-господарської діяльності підприємств системи УТОГ за 1968 рік.
2. Доповідь Центральної ревізійної комісії.
3. Про виконання бюджету по прибутках і витратах за 1968 рік і затвердження бюджету УТОГ на 1969 рік.
- 3 доповіддю по першому пункту порядку денного виступив голова президії ЦП УТОГ К. В. Фідонок.
- По другому пункту порядку денного пленум заслухав голову ЦРК І. М. Алфімова.
- По третьому пункту порядку денного доповідь зробив головний бухгалтер ЦП УТОГ М. С. Левченко.
- По обговорених питаннях прийнято відповідні постанови.
- Докладний звіт про роботу пленуму буде надрукований у наступному номері газети «Наше життя».

НЕПОХИТНА ЗГУРТОВАНІСТЬ

У неділю, 16 березня 1969 року, трудівники Радянської України обирали своїх посланців до місцевих Рад. В органи державної влади на місцях обрали кращих представників робітничого класу, колгоспного членства і радянської інтелігенції.

Організовано пройшли вибори в столиці Радянської України — Києві. За даними місцевої виборчої комісії у виборах депутатів Київської міської ради взяли участь 99,92 процента від загального числа виборців. По всіх виборчих округах за кандидатів блоку комуністів і безпартійних голосувало 99,82 процента від числа виборців, що взяли участь у голосуванні.

Вибори до місцевих Рад депутатів трудящих з новою силою продемонстрували непохитну згуртованість українського народу навколо Комуністичної партії та її ленинського Центрального Комітету.

ЧИМ БЛИЖЧЕ сторіччя з дня народження Володимира Ілліча Леніна, тим яскравіше розгораються вогні соціалістичного змагання. Прагнучи відзначити знаменну дату новими перемогами в боротьбі за перетворення в життя планів комуністичного будівництва, намічених рішеннями XXIII з'їзду КПРС, трудівники Українського і Білоруського товариств глухих у минулому році уклали договір на соціалістичне змагання.

Виконуючи один із великих ленинських заповітів — розгортання соціалістичного змагання і руху за комуністичну працю, члени братніх Товариств у зобов'язаннях, які вони взяли, зосередили увагу на успішному виконанні завдань п'ятирічки, дострокове завершення виробничих планів, подальше поліпшення організаторської, масово-політичної і виховної роботи.

Недавно підведені підсумки виконання зобов'язань соціалістичного змагання між Українським і Білоруським товариствами глухих за 1968 рік. Колективи підприємств системи

ПІДСУМКИ ПІДВЕДЕНО, ЗМАГАННЯ ТРИВАЄ

УТОГ і БілТОГ спрямовували трудову активність на підвищення економічної ефективності виробництва, збільшення продуктивності праці, поліпшення якості продукції, на найбільш повне використання виробничих фондів, поєднання матеріальних і моральних стимулів праці. Про наслідки цієї трудової активності свідчать дані, що друкуються сьогодні на сторінках «Нашого життя».

Особливо добре попрацювали робітники Донецького УВП, яке щороку добивається високих техніко-економічних показників, підприємство заслуговує звання високої культури.

Торік за підсумками соціалістичного змагання учбово-виробничих підприємств УТОГ по виконанню квартальних виробничих планів переможцями були визнані, з врученням перехідного Червоного прапора Міністерства соціального забезпечення УРСР і Української рес-

публіканської ради профспілок, Харківське УВП-2 (двічі), Київське дослідне підприємство і Ужгородське УВП-1.

Змагання нині проходить під прапором технічного прогресу. І тому ми бачимо, що як українці, так і білоруси велику увагу приділяють виконанню зобов'язань, зв'язаних з впровадженням заходів по механізації і автоматизації виробництва, модернізації обладнання, удосконаленню технологічних процесів.

Українське і Білоруське товариства глухих у минулому році добилися також успіхів у виконанні зобов'язань в питаннях організаційної, культурно-масової і виховної роботи, в здійсненні контрольних цифр, що характеризують діяльність обласних відділів. В Українському товаристві найкращі показники у цьому відношенні мають Луганський, Дніпропетровський, Запорізький, Сумський та інші обласні відділи.

Підсумки підведено, змагання триває! Дедалі більше будуть міцніти контакти між нашими двома Товариствами. Це принесе певну користь в справі обміну досвідом роботи. Трудящі глухі України і Білорусії продовжують між собою соціалістичне змагання на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Центральні правління обох Товариств прийняли постанови, в яких зобов'язали обласні відділи, директорів УВП і керівників закладів культури підсумки змагання за минулий рік довести до відома всіх глухих України і Білорусії, мобілізувати їх на успішне завершення плану четвертого року п'ятирічки, поліпшення стилю і методів роботи організацій, підприємств і культосвітніх установ, щоб достроково виконати всі соціалістичні зобов'язання, взяті на 1969 рік і до славного Ленінського ювілею.

ВИКОНАННЯ ОСНОВНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ ЗА 1968 рік УКРАЇНСЬКИМ І БІЛОРУСЬКИМ ТОВАРИСТВАМИ ГЛУХИХ НА ЧЕСТЬ 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА

УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

1. Збільшити мережу Товариства на 56 організацій у 1970 році.
2. Довести до 7 листопада 1970 року охоплення членством дорослих глухих до 8 процентів.
3. Досягти до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна кількість ударників комуністичної праці до 6000 чоловік, в тому числі на підприємствах системи — до 4000 чоловік.
4. Державний план 1968 року по випуску валової продукції виконати достроково, до 20 грудня. До кінця року випустити понад план продукції на суму 1 мільйон карбованців.
5. Виготовити на протязі 1968 року за рахунок мобілізації внутрішніх ресурсів виробів народного споживання понад

(Закінчення на 2 стор.)

ВИКОНАННЯ

1. Мережа збільшилась за 1968 рік на 56 організацій.
2. Охоплення членством УТОГ за 1968 рік становить 97,6 процента.
3. На 1 січня 1969 року вже є 29 цехів, 124 бригади комуністичної праці, а також 6189 ударників комуністичної праці, у тому числі — в системі УТОГ — 20 цехів, 96 бригад і 3373 ударники.
4. Державний план виконано достроково — 8 грудня 1968 року. До кінця року випущено продукції понад план на 6,6 мільйона карбованців.
5. Виготовлено виробів народного споживання понад план на 1046 тисяч карбованців.
6. На підприємствах системи Товариства в 1968 році запроваджено 128 організаційно-технічних заходів по механізації виробничих процесів. Сума економічного ефекту становить 67 тисяч кар-

БІЛОРУСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

1. Виробничий план 1968 року виконати до 20 грудня і до 50-річчя БРСР, понад план виготовити продукції на суму 300 тисяч карбованців.
2. За рахунок зниження собівартості продукції, кращого використання виробничих потужностей одержати в 1968—1970 рр. 1 мільйон 370 тисяч карбованців понадпланового прибутку.
- У зв'язку з переходом на нові умови планування та економічного стимулювання створити фонди матеріального заохочення та соціально-культурних заходів, запровадити на металообробних підприємствах Товариства систему бездефектної задачі продукції.
3. Освоїти виробництво чотирьох типорозмірів краників для автомобілів і тракторів, двох типорозмірів сальників

(Закінчення на 2 стор.)

ВИКОНАННЯ

1. Виробничий план 1968 року виконано 4 грудня. Понад план виготовлено продукції на суму 360 тисяч карбованців.
2. Одержано понадпланових прибутків 491 тисячу карбованців.
- Працюючи в нових умовах планування та економічного стимулювання, всі підприємства Товариства створили фонди матеріального заохочення та соціально-культурних заходів, значно підвищили реальні доходи робітників, ІТП та службовців.
3. Освоєно випуск двох типорозмірів краників для мотоциклетних заводів, два типорозміри сальників для великовантажних автомобілів, освоєно випуск шовкової еластичної стрічки та 13 нових моделей взуття.
4. Зекономлено сировини і матеріалів на суму 52 200 карбованців. Із відходів—

Колектив мебелників Ужгородського учбово-виробничого підприємства № 1, включившись у соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань четвертого року п'ятирічки, гідно несе Ленінську трудову вахту.

У цьому змаганні активну участь беруть молоді виробничниці. Часто в обідню перерву збираються вони, щоб поділитись думками про свої виробничі справи, почитати свіжу газету.

Цього разу робітниць цікавить питання: хто займе першість в соціалістичному змаганні за минулий місяць. За такою бесідою і застав їх об'єктив фотокореспондент.

ВИКОНАННЯ ОСНОВНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ ЗА 1968 рІ УКРАЇНСЬКИМ І БІЛОРУСЬКИМ ТОВАРИСТВАМИ ГЛУХИХ НА ЧЕСТЬ 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА

УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ (Закінчення)

встановлений виробничий план на 660 тисяч карбованців.

6. Вжити заходів по механізації виробничих процесів. На протязі 1968 року запровадити на УВП не менше 30 заходів. За рахунок механізації трудомістких процесів на протязі 1968-1970 років добитися рівня механізації технологічних процесів в середньому по системі до 70 процентів.

7. Запровадити у 1968 році не менш 200 рацпропозицій і добитися річної економічної ефективності до 60 тисяч карбованців.

8. Постійно працювати над розширенням асортименту продукції. Освоїти у 1968 році до 20 нових видів виробів і фасонів.

9. До кінця п'ятирічки навчити різним професіям 1600 глухих і трудовлаштувати їх.

10. Закінчити будівництво і ввести в експлуатацію:

- 6 нових УВП;
- реконструювати 2 УВП;
- 4 гуртожитки;
- 10 житлових будинків;
- 3 клуби із спортзалами.

11. За 1968—1970 рр. підготувати 1500 спортсменів-розрядників.

ВИКОНАННЯ

бованців. Одержано близько 500 одиниць різного обладнання; в тім числі:

ковальсько-пресового обладнання — 20 металорізальних верстатів — 57 деревообробних верстатів — 17 швейних машин — 370 хімічного обладнання — на 58 тисяч карбованців.

7. Торік запроваджено 300 раціоналізаторських пропозицій з річним економічним ефектом 125 тисяч карбованців.

8. За рік освоєно 52 найменування виробів і фасонів.

9. Навчено різним професіям і трудовлаштовано 609 чоловік.

10. В 1968 році введено в дію:

— два нові виробничі підприємства в Сімферополі і Садгорі;

— реконструйовано виробничі корпуси Конотопського і Стрийського підприємств;

— споруджено три гуртожитки в Комунарську, Лебедині і Миколаєві;

— збудовано два житлових будинки на 90 квартир у Житомирі і Миколаєві, а також одержано загалом 6 будинків на 265 квартир у рахунок передачі функцій замовників і часткової участі;

— введено в дію Будинок культури на 300 місць з спортзалом у Херсоні.

11. За 1968 рік підготовлено 1260 спортсменів-розрядників.

БІЛОРУСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ (Закінчення)

для великовантажних автомобілів, виробництво шовкової пластичної стрічки і не менше 5 нових моделей взуття.

4. Збільшити виробництво товарів широкого вжитку і виробничого призначення з відходів підприємства у 2 рази, порівняно з 1967 роком.

5. Запровадити на підприємствах Товариства 5 розкрійно-стрічкових машин.

6. Одержати в 1968—1970 рр. від запровадження раціоналізаторських пропозицій 120 тисяч карбованців економії.

7. У 1968—1970 рр. побудувати і ввести в експлуатацію:

— 15 600 квадратних метрів житлової площі;

— 3 клуби у Вітебську, Бресті, Борисові.

8. До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна мати в системі 2500 ударників комуністичної праці.

9. До 7 листопада 1970 року охопити членством 98 процентів дорослих глухих республіки.

10. Навчити до кінця п'ятирічки різним професіям 350 чоловік і трудовлаштувати 800 членів Товариства.

11. Підготувати 1200 спортсменів-розрядників.

ВИКОНАННЯ

виробництва випущено товарів широкого вжитку на суму 70 500 карбованців, у 5,7 раза більше, ніж було в 1967 році.

5. Підприємства Товариства одержали понад 80 одиниць металорізального ковальсько-пресового обладнання, швейних підприємствах запроваджено три розкрійно-стрічкові машини.

6. Від запровадження 118 раціоналізаторських пропозицій одержано 342 карбованців економії.

7. Побудовано і введено в експлуатацію:

— 4365 квадратних метрів житлової площі;

— 920 квадратних метрів виробничої площі;

— збудовано клуб у Бресті.

8. До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна в системі Товариства виробляють звання ударників комуністичної праці 2245 чоловік; завоювали це почесне звання 1125 чоловік.

9. За 1968 рік охоплено членством Товариства 97 процентів від загальної кількості дорослих глухих.

10. Проведено велику роботу по влученню глухих до суспільно-корисної праці. В 1968 році трудовлаштовано і навчено різним спеціальностям 306 чоловік.

11. Підготовлено 1500 спортсменів-розрядників.

КАЖУТЬ: ТИША НІМА

Кажуть, тиша німа.
Кажуть, в тиші нічого нема.
А для мене є в тиші все:
Гам вівару десь отару пасе,
Хмарка синю блакить обніма,
І спускається з гір десь зима.
Десь мовчить ще вибій,—
Прокладається шнур до штурів.

Щоб змогла стати в стрій
Ще діляниця одна шахтарів.
Десь мовчить самотин.
І поет десь сидить за столом.
Щоб думок стиглий сніп
Пов'язати ще з одним рядком.
Кажуть, тиша німа.
Кажуть, в тиші нічого нема.
Кажуть, тиша — мовчазний дім.

А для мене є в тиші грім,
А для мене ця тиша терпка,
Немов кузня дзвінка.

Віктор МИКОЛАЙЧУК.
Горлівка.
Донецька обл.

Працею славний

Знаменитий муляр! — так говорять товариші по роботі про Володимира Олександровича Шаталова. Ось уже п'ятнадцять років він трудиться в дорожно-будівельному управлінні № 3.

У Джанкої Кримської області за останній час чимало споруджено будинків, у яких є вагома частка праці В. Шаталова. Серед них — залізничний вокзал та інші будівлі.

Портрет Володимира Олександровича, як одного з кращих виробників, давно вже не сходять з міської Дошки пошани. В нинішньому році він взяв підвищене соціалістичне зобов'язання — працювати ще швидше й якісніше.

Г. ЛЕВАДНА.

2 **наше ЖИТТЯ**

22 березня 1969 р.

ДОНЕЦЬКЕ учбово-виробниче підприємство спеціалізується на виготовленні електроустановочних виробів. За останні два роки на підприємстві проведені значні роботи по реконструкції цехів, будівництву нових приміщень, оснащення дільниць високопродуктивною технікою.

До 1968 року складання електроустановочних виробів велось на столах. Робітники виконували по декілька операцій на одній деталі, а потім ця деталь передавалась іншій робітнику. Це створювало загрозу безпеки на столах, псувався товарний вигляд виробів, площа цеху використовувалась нерационально.

В 1967 році власними силами були змонтовані і пущені в експлуатацію 2 конвейери, а напочатку 1968 року до ладу став третій конвейер. Ці заходи значно підвищили продуктивність праці, звільнили площі, в цехах стало чистіше і просторіше.

Одно із завдань для нас лишилось ще невіршеним — доконала механізація.

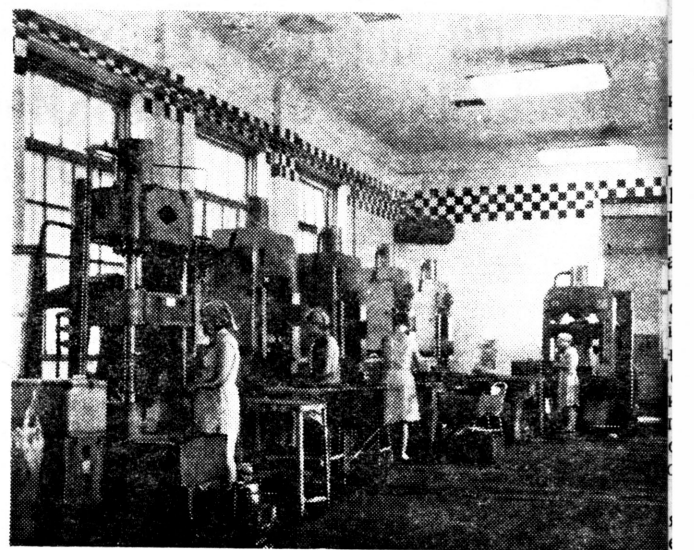
ТВОРЧІСТЬ КОЛЕКТИВУ — ЗАПОРУКА УСПІХУ

Колектив підприємства за останні два роки і в цьому напрямі зробив немало. Механізовано розкручування різбових знаків з пластмасових деталей, встановлений вантажний підіймач для транспортування напівфабрикатів, на дільниці гальванопокриття дерев'яні дзвони замінені ваннами із вініпласта, покращена поліровка виробів. Всі ці роботи ми виконуємо своїми силами, тут по-справжньому проявляється творча ініціатива колективу.

На 1969-1970 роки ми намітили впровадити ще ряд заходів по автоматизації та механізації виробничих процесів.

Творчі бригади НОП зараз виявляють вузькі місця на виробництві, ведуть роз'яснювальну роботу серед колективу по дальшому впровадженню заходів НОП на кожній дільниці.

Перехід на нову систему планування та економічного стимулювання благотворно впли-

нув на весь хід виробничих процесів. Вже до кінця 1968 року ми значно перевиконали всі техніко-економічні показники. Досить сказати, що рентабельність становила 66,2 процента, план по нагромадженню коштів виконано на 127,4 процента, а план реалізації — на 105,4 процента.

Фонди матеріального заохочування і на соціально-культурні заходи та будівництво значно зросли. В цьому році робітники підприємства одержали першу тринадцяту зарплату, загальна сума якої склала 13 тисяч карбованців.

Всі ці заходи дали можливість нам поліпшити побутові умови робітників. На УВП збудована і добре обладнана їдальня на 56 місць.

Звільнились ми і від важкої роботи по заведенню палива. Тепер у нас центральна газова опалювальна система, в цехах нормальна температура повітря.

У відповідь на турботу Комуністичної партії про покращання матеріальних і побутових умов робітників наш колектив ще ширше розгорнув соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань

четвертого року п'ятирічки. За рахунок 1970 року вже трудяться токарі-інструментальники Секачов, В. Снопик, слюсарі-інструментальники Л. Дробіщенко, Є. Тельтєвський, складальники електроарматурного цеху Годло, Татаринцева, Ясько, Н. Глушенко, Л. Корнюк, пресувальники К. Бутенко, Н. Барабаш, Г. Біяк, Голуб, Приходько.

У карнизному цеху високої продуктивності праці відзначаються шліфувальники Скрипник, Скрипков. В гальванічному цеху високі показники в роботі мають Л. Лобунцова, Ф. Лобунцов.

Колектив Донецького УВП на основі широкого розгортання соціалістичного змагання готує нові трудові подарунки до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

О. ФУДИМ
Директор Донецького УВП

На фото: дільниця, де виготовляються пластмасові деталі — одна з найголовніших небагато залежних. Адже починається виготовлення гальванічних виробів, що випускає Донецьке підприємство.

ОСОБИСТЕ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ В И К О Н А Н О

Ось уже близько десяти років працюю я столяром-складальником кухонних меблів на Черкаському учбово-виробничому підприємстві. По своєму особистому зобов'язанню змінні завдання щоденно виконую на 140—145 процентів. За станом на 1 лютого 1969 року вже виконав свій п'ятирічний план.

Пригадую: важко було спочатку навіть виконати норму. Згодом для складання корпусу стола придумав спеціальне пристосування. Це дало змогу підвищити продуктивність праці на 20 процентів. Раніше клей наносився на шпиль щіточкою. Тепер намащення шпиль проводжу способом вмочання. Продуктивність праці від цього зросла на 40 процентів.

На відзначення Ленінського ювілею я взяв додаткові соці-

алістичні зобов'язання: норму виробітку виконувати щоденно на 145—150 процентів, виготовляти продукцію тільки високої якості і здавати її ВТК з першого пред'явлення, зекономити за цей час сировини і матеріалу на 250 карбованців, вдосконалити найближчим часом вайму для складання стола кухонного, свій передовий метод праці передати іншим робітникам підприємства.

Зобов'язання, які я беру, цілком реальні; тому буду старатись, щоб їх не лише виконати, але й перевиконати. Це і буде мій трудовий подарунок до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

С. ЦИЛІНСЬКИЙ.
Столяр-складальник Черкаського УВП.

БЕЛОРУССКИМ БРАТЬЯМ

Словно мать, лаская нежно сына,
Излучает Родина нам свет...
Братьям-белоруссам Украина
Шлет сердечный, пламенный привет.

Слава Бреста, крепости-героя,
Будет жить немеркнувшей
в веках.
До сих пор мы слышим эхо боя
В партизанских пущах и лесах.

И немало вражьих эшелонов
Пущено в те годы под откос.
Подвиг этот Константин
Заслонов
Сквозь бои в бессмертье
пронес.

Годы шли. Она росла
и крепла,

Слава белорусских городов.
Вместе с Минском жили
из пепла
Гомель, Орша, Витебск,
Могилев.

И сплелись народов-братьев
руки.
Вместе с ними трудимся
и мы,—
Мы, которым недоступны
звуки,
Мы, что к свету выбрались
из тьмы.

Будут помнить сотни
поколений.
Этот свет неся из века в век:
Много отдал человеку Ленин,
Чтоб звучало гордо —
Человек.

И. САПОЖНИКОВ.
Київ.

Марія Василівна Пантя — мотальниця Чернівецького УВП. Ударниця комуністичної праці, ветеран виробництва вона працює на підприємстві з 1946 року.

„ЗВУК-12“ ДОПОМОГАЄ

На шпальтах газети «Наше життя» вже повідомлялося про те, що співробітники лабораторії сурдотехніки Проектно-конструкторського бюро Українського товариства глухих, очолюваної І. Дрюком, разом з сурдопедагогом В. Орлівським, науковцем Київського науково-дослідного інституту отоларингології В. Ліфановим та кандидатом технічних наук Б. Кадуком, розробили нову конструкцію апарату—підсилювача «Звук-12», який допомагає чути туговухим. Приладу дали високу оцінку сурдопедагоги України та багатьох братніх республік. Зараз розпочався масовий випуск «Звуку-12» на Київському дослідному підприємстві УТОГ. Перші партії таких апаратів вже надійшли до шкіл-інтернатів для туговухих дітей України.

Нижче розповідається про його безпосереднє застосування в Київській школі-інтернаті для туговухих дітей.

Василь Васильович Орлівський, сурдопедагог школи-інтернату, про «Звук-12» говорить: — Апарат має хороші акустичні дані. Під час проведення уроків учні зовсім нечують сторонніх звуків. Якість звуку відмінна. Частота теж. Окрім загального сприймання звуків система комунікації приладу за допомогою спеціальних вмикачів дає можливість працювати індивідуально з кожним учнем. Зовнішній вигляд апарату досить приємний. Учителю зручно спостерігати за приладом і відповідно регулювати силу його звуку.

Подібні апарати вже виготовлялися до цього майстернею першої Ленінградської школи для глухих дітей. Але вони були незручними в роботі, з надто низькою частотою звуку і малою акустичністю. Зрештою

вони швидко нагрівалися. «Звук-12» може працювати без виключення протягом кількох годин. Київська школа-інтернат вже придбала 17 таких апаратів. Обладнано фізичний і слуховий кабінети. «Звук-12» буде встановлено згодом майже у всіх класах.

Фізичний кабінет. Задзвонив дзвоник, і учні 10 класу один за одним звично зайняли місця. Тут 8 столиків. На кожному з них по дві пари навушників і одному мікрофону. Викладач фізики Василь Васильович Орлівський включає апарат, і учні, надівши навушники, починають слухати вчителя. Звук досить чіткий, добре чути кожне слово викладача. Спочатку повторюють пройдений матеріал. На запитання, яке призначення двоелектродної лампи в

радіоприймачі та як вона називається, першим відповідає Михайло Пугачов. Всі учні добре чують його, відповідь доповнюють Саша Дурицин і Тамара Губенко. Вони розповідають про основні деталі, що входять до складу детекторного радіоприймача та для чого служить конденсатор.

Потім всі переходять безпосередньо до практичних занять. Кожен учень складає найпростішу схему детекторного радіоприймача. Саша і Михайло першими справляються з цим завданням. Радіоприймач працює спочатку на коротких, далі — на середніх і довгих хвилях, його чують через навушники всі учні.

Нова тема занять. Василь Васильович демонструє сьогодні своїм учням найпростішу схему лампового приймача. Тема досить цікава, і присутні з задоволенням слухають.

Ось так допомагає «Звук-12» туговухим дітям краще опанувати всіма необхідними знаннями, розширювати їх загальний кругозір, повніше сприймати навколишній світ.

Л. РУСЕЦЬКИЙ.

На фото: урок в кабінеті фізики. Уважно слухають туговухі десятикласники свого вчителя В. В. Орлівського. Він дає пояснення за допомогою нового підсилювача «Звук-12». Чіткий звук добре доходить до кожного учня.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

НА ВОГНИК ДО СУСІДІВ

Довго в залі не стихали оплески, а потім глядачі стоячи скандували, символізуючи дружбу Українського та Білоруського товариств глухих, дружбу двох братніх народів — українського та білоруського...

Це було в Гомелі. Колектив Чернівецького Будинку культури прийняв до своїх сусідів — гомельчан, де поставив п'єсу М. Старицького «Маруся Богуславка». Показали чернівецькі і п'єсу Т. Г. Шевченка «Назар Стодоля».

Здавна існують традиційні зв'язки між Чернівецькою і Гомельською організаціями глухих. На вогник до друзів часто виїжджають чернівецькі.

Із візитами-відповідями сердечно приймали у себе гостей чернівецькі. Концертні програми гомельчан завжди користувалися великим успіхом.

Спілкування, обмін досвідом з питань виробничої діяльності, масово-політичної, культурно-виховної роботи, організації обслуговування глухих на селі та ряду інших питань завжди давали свої плідні результати.

Немало часу у цьому спілкуванні двох обласних відділів займає і спортивна робота. Любителі футболу з Білорусії часті гості на стадіонах Чернігова. А скільки проведено товариських зустрічей! Дарма,

що останній раз воротар чернівецьких шість разів виймав м'яч із сітки своїх воріт.

На межі двох областей комсомольці-спортсмени організовували товариські зустрічі з волейболу, баскетболу, показали цікаві атракціони, змагались в проведенні різних ігор.

З кожним роком міцніють, набирають нових форм дружні зв'язки чернівецьких з гомельчанами. В цій справі немало роботи проводять обласні відділи. Не забувають тут поздоровити, побажати доброго здоров'я з нагоди дня народження. Нещодавно голова обласного відділу УТОГ Л. Пінчук і директор Чернівецького УВП О. Углич поздоровили голову Гомельського обласного відділу БілТОГ Г. Ліценштейна з нагоди його п'ятидесятиріччя. Хороша традиція — не забувати друзів.

Чернівецькани в своїх планах намітили провести традиційну зустріч на кордоні трьох областей Брянської, Чернівецької, Гомельської, трьох республік — Росії, України і Білорусії. Зустріч ця буде ще одним проявом вірності принципам ленінської національної політики, дружби і братерства радянських народів.

Ол. ОЛЕКСІЄНКО.
Чернівці.

Оволодівають м і м і к о ю

Чуючим інженерно-технічним працівникам і службовцям Стрийського УВП, які погано знають мову міміки і жесту, доводиться спілкуватися з виробничниками через перекладача.

Щоб поліпшити це спілкування, на підприємстві вирішили оволодіти мовою глухих. Кожний четвер чуючі збираються на заняття і під керівництвом перекладачки Любові Федорівни Добиняк вивчають міміку.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

ТРИНАДЦЯТА ЗАРПЛАТА

Вінницьке підприємство одним із перших в УТОГ перейшло на нову систему планування та матеріального стимулювання. За час, що минув, досягнуто великих змін у виробництві.

Про підсумки роботи вінницьких трикотажників говорив на зборах колективу директор УВП Г. Сгібнев.

В результаті широко розгорнутого соціалістичного змагання робітників продуктивність праці торік зросла на 10 процентів. Знижено затрати на 1 карбованець товарної продукції. Рентабельна робота підприємства дала змогу створити виробничі фонди, а також фонд матеріального заохочення, який складає 39 тисяч карбованців.

Після зборів за підсумками роботи за рік робітники і робітничі одержали преміальні, які називають тринадцятою зарплатою. Кошти для неї саме і забезпечив створений фонд матеріального заохочення.

У цей день наладчик в'язальної дільниці Л. Борецький та його дружина Л. Борецька одержали разом 338 карбованців, робітниця фарбувальної дільниці К. Дацькова — 185, оверлочниця Г. Гіч — 143 карбованців. Багато трудівників підприємства поповнили свій сімейний бюджет.

З добрим настроєм верталися зі зборів трикотажники Вінницького УВП. Вони прагнуть і надалі підвищувати продуктивність праці, виконувати і перевиконувати взяті соціалістичні зобов'язання на 1969 рік.

Ю. НАЙДОРФ.

Підведено підсумки роботи колективу Кіровоградського УВП за 1969 рік. Імена кращих передовиків виробництва, ударників комуністичної праці занесені на Дошку пошани. Серед них — електрозварювальник І. Гаврилов, який майже чверть століття трудиться на підприємстві. Його друзі й товариші дізналися, що винагорода ветерана праці за минулий рік складає 211 карбованців.

Тринадцята зарплата оцінювальника В. Бузова, слюсаря-інструментальника О. Нечипоренка, слюсаря В. Скакуна становить від 200 до 260 карбованців. Трудовий стаж на підприємстві в кожного з них теж немалий.

М. ОСИПОВ.

У ВІДПОВІДЬ на заклик промислових підприємств України колективи п'яти учбово-виробничих підприємств, які об'єднує Львівський обласний відділ УТОГ, включилися у соціалістичне змагання за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Колектив Львівського УВП-1 уже другий рік працює під девізом: «П'ятирічку — достроково!» Успішно виконавши виробничу програму минулого року, швейники підприємства з перших днів включилися у республіканський огляд за високу культуру виробництва і вже виконали умови попереднього етапу, які поставив обласний відділ УТОГ та обком профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств. Всі чотири бригади швейної дільниці завоювали право називатись бригадами комуністичної праці.

Переможцем у міжбригадно-

НАЗУСТРІЧ ЛЕНІНСЬКОМУ ЮВІЛЕЮ

му змаганні вийшла бригада № 2, де змінним майстром А. Курілас. Ударники комуністичної праці М. Вакулович, Н. Поважук, Д. Войтович, Є. Майстренко та багато інших значно перевиконують норми виробітку.

Високими трудовими показниками розпочав рік і колектив Львівського УВП-2. В соціалістичних зобов'язаннях є такий пункт: п'ятирічний план буде виконано 1 жовтня 1970 року, а завдання четвертого року п'ятирічки — до 5 грудня.

Тут є реальна можливість дотримати слова. Немало передовиків виробництва вже працюють в рахунок 1970 року, виконуючи щоденні норми на 125—130 процентів. Серед них — складув В. Оливко, снувальниця П. Некипелова, трафаретник Ф. Мартинюк, ткаля М. Українська, верстатниця Є. Дег-

тярова, вальцювальниця Є. Деркач та багато інших.

З кожним днем шириться рух за комуністичну працю, в тому числі і серед трудівників сільського господарства. Виборюють право називатись ударниками комуністичної праці понад 1100 робітників та близько 140 колгоспників. Понад п'ятсот членів УТОГ уже завоювали це почесне звання.

Обласний відділ УТОГ багато уваги приділяє навчанню глухих. Нині навчанням охоплено понад 350 дорослих і понад 540 дітей.

Покращились і побутові умови життя членів нашого Товариства. Тільки за минулий рік ми провели обслукування побутових умов і надали різного роду допомогу майже 4500 членам УТОГ.

У будинках культури і клубах області проводяться тематичні вечори, усно-мімічні жур-

нали, зустрічі з ветеранами праці, учасниками боїв за Радянську владу. Для трудівників організовуються лекції та доповіді про життя і революційну діяльність В. І. Леніна.

Організовано проводиться спортивна робота, зокрема в зимових умовах. Спортсмени Дрогобицького Будинку культури по зимових видах спорту серед спортсменів міста зайняли перше місце в змаганні на лижах, друге — по ковзанках.

В соціалістичному змаганні на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна члени Товариства нашої області докладуть усіх зусиль, щоб внести свій вклад у загальну справу побудови комунізму в нашій країні.

І. ДИНКЕВИЧ.

Голова Львівського обласного відділу УТОГ.
О. ШАЛОВ.
Інструктор.

НА ШЛЯХУ ТВОРЧОГО ЗРОСТАННЯ

Давні братерські зв'язки і міцна дружба встановились між Українським і Білоруським товариствами глухих. Ще в довоєнному, 1940 році, наші товариші брали участь на з'їзді БілТОГу в Мінську.

До нас, киян, часто приїжджали самодіяльні колективи Білоруського товариства глухих. На сцені Київського Палацу культури виступали із спектаклями та концертами аматори сцени із Мінська і Гомеля. В свою чергу, ми показали білоруським друзям спектакль «Іркутська історія» і великий естрадний концерт.

Дружний обмін досвідом роботи благотворно впливає на розвиток наших самодіяльних колективів. Художня самодіяльність серед глухих у нашій республіці давно вже знайшла широкий і всебічний розвиток. При Київському Палаці культури функціонують 4 колективи: Народний самодіяльний театр, естрадний колектив, гур-

ток оригінального жанру та танцювальний колектив.

За 40 років Народний самодіяльний театр здійснив біля 200 спектаклів. Серед них — «Сорочинський ярмарок», «Одруження» М. Гоголя, «Розлом», Б. Лавренкова, «Як гартувалася сталь» М. Островського, «За двома зайцями» М. Старицького, «Гроза» О. Островського та багато інших великих і одноактних п'єс.

За постановку п'єси Г. Плоткіна «На світанку» колектив театру був удостоєний звання лауреата Республіканського і Всесоюзного фестивалів само-

діяльного мистецтва, нагороджений дипломом першого ступеня і золотою медаллю. За довгі роки роботи в театрі виросли обдаровані артисти; серед них — Г. Дмитрієв, А. Журавіська, Є. Задніпровська, С. Столярчук, А. Устенко та багато інших.

Часто виступають і користуються незмінним успіхом у глядача танцювальний колектив і гурток оригінального жанру. У 1967 році танцювальний колектив рішенням республіканського журі представлений до звання Народний самодіяльний ансамбль.

Творче зростання колективу художньої самодіяльності Київського Палацу культури, ріст виконавчої майстерності акторів, постійні пошуки нового у виконанні ролей, поповнення молодими обдарованими виконавцями — все це створило передумови для організації професійного Республіканського театру міміки та жесту у м. Києві.

Художня самодіяльність Київського палацу культури глухих і надалі буде здійснювати поїздки в міста Білорусії, ще більше закріплюючи творчі зв'язки між двома братніми Товариствами.

І. УГРЮМОВ.

ТОВАРИСЬКА ДРУЖБА

На півночі Волинської області там, де Стоход виносить свої води у Прип'ять, починаються відомі Пінські болота, місця, де в роки Великої Вітчизняної війни гомонів партизанський край.

Андрій Іванисик добре знає ці білоруські землі, бо в свій час боровся у одному із загонів народних месників партизанського з'єднання, яким командував двічі Герой Радянського Союзу О. Ф. Федоров.

Тепер комуніст А. Іванисик очолює первинну організацію УТОГ у селі Люб'язь, яке знаходиться недалеко від білоруських земель. Звичайні буденні справи забирають чимало часу, який він віддає членам компактної групи місцевого колгоспу.

І все ж не забуває він про своїх друзів-однополчан, які живуть у білоруському селі Мохра, з ними він ділив хліб-сіль у ті грізні роки. Там теж є первинна організація БілТОГ. Він підтримує з нею міцні товариські зв'язки по обміну досвідом роботи, часто зустрічається з друзями.

Хороша товариська дружба, кажуть, найдорожча за все. А. Іванисик її береже, бо знає справжню цінність товариської дружби, яка перевірена часом, скріплена щирістю сердець.

Г. ОЛІШКЕВИЧ.

Любешівський район.
Волинська обл.

Редактор В. ПІТЕНКО.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ

м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. 67-38-43.
«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3.
Зам. 284—5040. 69 р.

ЩО ЗАМОВИШ — ТЕ Й МАТИМЕШ

Своєчасне та якісне подання заявок на сировину, матеріали та обладнання на 1970 рік з боку підприємств має велике значення для забезпечення їх ритмічної роботи в наступному році, успішного виконання виробничих планів. Як відомо, на підприємствах заявки складають головні інженери та помічники директорів УВП по матеріально-технічному постачанню, а в обласних відділах УТОГ — голови. Вони досконало знають цю справу і протягом наступного року здійснюватимуть постачання.

Цю істину доводиться нагадувати тому, що директори деяких УВП торік доручали складання заявок на матеріальні фонди наступного року не постачальникам, а економістам, бухгалтерам та іншим інженерно-технічним працівникам. Коло згаданих працівників не обізнане з практикою постачальницької роботи і, що найгірше, не здійснюватиме її потім.

Керівники цих учбово-виробничих підприємств виправдовували передурочення складання заявок бажанням не відривати постачальників від роботи

по реалізації фондів поточного періоду. Від такого підходу до цієї важливої справи тжне чистісним діяльством. Тільки той, хто сам складає заявки і при цьому проаналізує всі розрахунки, сам подасть на розгляд в ЦП УТОГ та прошудіює їх під час критичного розгляду, — тільки такий працівник зуміє успішно здійснити наступного року план матеріально-технічного постачання свого підприємства.

Директорам УВП і установ слід усвідомити, що завочна кампанія, яка проводиться весною, схожа на сівбу: в цей період закладається постачальницький врожай наступного року. І тут, як і в полі, діє одне правило: що замовиш — те й матимеш.

Щоб вірно скласти заявки, треба досконало і уважно вивчити номенклатури відділів постачання, виробничо-технічного та капітального будівництва, інструктивні матеріали, щоб не пропустити жодної потрібної речі.

Само собою зрозуміло, що заявки повинні бути обгрунтовані розрахунками на підставі норм. Проте на відміну від

попередніх років, їх слід подати на незанормовані матеріали.

Треба розумно враховувати очікувані залишки на початок наступного року, щоб запобігти відмовам від надмірно заявленого і не створювати неліквідів.

Представники УВП і облвідділів повинні подавати заявки точно у встановлений строк, пам'ятаючи, що графік, за яким проводиться їх прийом, ретельно продуманий з урахуванням складності замовлень групи підприємств і установ, призначених на певний день.

Складання заявок на УВП повинно передувати створення проекту виробничого плану наступного року. Без пред'явлення такого проекту, погодженого з планово-економічним відділом ЦП УТОГ, жоден відділ, що приймає заявки, не розглядатиме їх.

Підприємства, що виготовляють продукцію для торговельних організацій, повинні на місці погодити з ними проект плану. При його складанні, крім економічних розрахунків, треба переконавшись у реальності матеріально-технічного постачання.

Це стосується, насамперед, тих підприємств, які споживають гостродіфіцитні матеріали та обладнання, або планують різке збільшення виробничого плану.

Особливу увагу при перевірці реальності матеріально-технічного постачання треба приділяти тим УВП, які проєктують виготовлення нових виробів з матеріалів, що раніше не використовувалися.

Підприємства, адміністрація яких нехтує цим правилом, потрапляють потім у надзвичайно скрутне становище. Так, наприклад, трапилося минулого року із Стрийським УВП. Через подібний легковажний підхід до справи постачання Запорізьке УВП не виконало план реалізації перших двох місяців поточного року. Цей сумний досвід треба врахувати всім. Ув'язка планів виробництва і постачання мусить бути забезпечена повністю.

Дотримання основних положень дасть можливість виконати план матеріально-технічного постачання, який відповідатиме великим завданням, накресленим на 1970 рік.

А. ІДЕЛЬС.

Начальник відділу матеріально-технічного постачання і збуту ЦП УТОГ.